

Gideonsson / Londré

Soc vertical

29/06 – 11/09/2018

Inauguració: dijous 28/06/18, a les 19 h

La possibilitat d'una illa

Cicle d'exposicions a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró

22 de setembre de 2017 – 11 de setembre de 2018

Comissària: Alexandra Laudo [Heroínas de la Cultura]

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

Nota de premsa

El duo suec Gideonsson / Londré tanca el cicle d'exposicions 2017-2018 de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró amb la mostra Soc vertical

El projecte és una videoinstal·lació que explora la noció de verticalitat, i que convida el visitant a pensar en les muntanyes més altes del món com a illes terrestres.

Mitjançant l'experimentació directa, els artistes han investigat els efectes que l'ésser humà pateix en altituds extremes, i com aquestes alteracions propicien estats d'aïllament o d'introspecció.

Soc vertical tanca el cicle La possibilitat d'una illa, el programa d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2017-2018, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Alexandra Laudo, el projecte sondeja els significats simbòlics i socioculturals que ha tingut al llarg del temps un espai paradigmàtic en l'imaginari col·lectiu: l'illa.

Barcelona, 27 de juny de 2018. El cos humà funciona especialment bé a nivell del mar, on la pressió atmosfèrica i el percentatge d'oxigen són elevats. És en bona part per això que l'expansió terrestre dels humans s'ha desenvolupat principalment en el pla horitzontal i moltes civilitzacions s'han fundat en altituds properes a aquest nivell. Així i tot, l'ésser humà ha tingut sempre interès per explorar aquells indrets que es despleguen en vertical: les muntanyes i els abismes marins. Aquest «colonialisme vertical», en paraules dels artistes, s'ha vist condicionat, tanmateix, per la inadequació física dels humans a les profunditats i a les altituds extremes. No debades els llocs situats per damunt dels 8.000 metres es coneixen com a zones límit o zones de mort.

Gideonsson / Londré han investigat els efectes que l'ésser humà pateix en altituds molt elevades, i com aquest conjunt de sensacions propicia estats d'aïllament o d'introspecció. Els artistes han volgut experimentar-ho directament mitjançant la pràctica del muntanyisme i entrenaments específics, tot reproduint algunes de les condicions que es donen en aquestes zones. La mostra, que compta amb el suport de Konstnärnsnämnden, s'articula a l'entorn d'una obra de videoart creada a partir de l'enregistrament d'una d'aquestes sessions. Al vídeo hi veiem Gideonsson agafada a una corda que penja del sostre, amb el seu cos suspès cap per avall fins a defallir. Els artistes han realitzat aquesta pràctica d'inversió corporal perquè algunes de les sensacions que es tenen en aquesta posició s'assemblen a les que es pateixen a les zones de mort: embotornament, alteració de la visió, falta d'irrigació als peus, etc.

Fotograma de *Soc vertical*, de Gideonsson / Londré. Cortesia dels artistes

Gideonsson acompanya aquesta acció física extenuant amb un exercici de declamació poètica. Cap per avall i amb una dificultat creixent, l'artista va llegint un text que al·ludeix, entre d'altres temes, a l'ascens d'una muntanya, als efectes físics que els humans experimenten en aquestes condicions, a la història del muntanyisme i també a la mort com una possibilitat. Per la comissària, Alexandra Laudo, el text i la forma de recitar-lo reflecteixen el que podria ser una escriptura i una parla pròpies de la zona límit: extremes, fràgils i exemptes de formalitats.

Amb un títol manllevat d'un poema de Sylvia Plath, la proposta de Gideonsson / Londré pren la verticalitat de l'ésser humà com a metàfora de la seva singularitat. Tal com Plath expressava al seu poema, els artistes aborden la dificultat de l'ésser humà per carregar la consciència tràgica d'aquesta diferència —la percepció de ser *illes*— i ho fan a través de la imatge del cos vertical invertit com a posició insostenible. Segons la comissària, la mostra parla també de com aquests extrems verticals del món desafien la verticalitat humana, molt més fràgil i modesta que la de les muntanyes.

Altres elements desplegats a la sala incideixen en el concepte de verticalitat i en la imatge del cos capgirat. Les botes de muntanya dels artistes reposen en una estructura per deixar-hi sabates ubicada, però, al sostre. A mitja alçada hi ha també unes escultures que representen la part superior dels seus caps, i que recorden els cims d'unes muntanyes nevades. Uns plíntons distribuïts per l'espai remetent a l'entrenament, però també, simbòlicament, a les illes i les muntanyes, i a la idea d'ascensió. Completa la instal·lació l'obra gràfica *The World at 26,247 Feet*, un mapa en blanc amb catorze petits forats. La imatge respon a la idea d'imaginar un món seccionat a l'altitud que indica el títol, que és la que marca l'inici de les zones límit. En aquesta secció horitzontal només es veuen els extrems verticalment més allunyats de la Terra, en paraules de Laudo, «com petits buits, com illes en un paisatge invisible».

En el marc d'aquesta exposició tindrà lloc la darrera sessió de la *Biblioteca de les illes*, el programa de lectura i discussió de textos que acompanya el cicle. Sota el títol «Saber-se illa: la consciència d'aïllament en la poesia escrita per dones a mitjan s. XX», la poetessa Míriam Cano conduirà una trobada literària a la Biblioteca Jacques Dupin de la Fundació Joan Miró el proper 12 de juliol a les 18.30 h, on es comentaran textos de Sylvia Plath, Adrienne Rich i Anne Sexton. En trobareu més informació a: <https://www.fmirobcn.org/ca/activitats/adults-i-altres-grups/0/64/biblioteca-de-les-illes>.

Gideonsson / Londré són un duo format pels artistes suecs Lisa Gideonsson i Gustaf Londré, creat l'any 2009. Viuen i treballen a Kallrör, Suècia. Han estudiat la llicenciatura de Belles Arts i un Master of Arts al Royal Institute of Art d'Estocolm. Sovint el seu treball té una dimensió performativa i parteix de la investigació a l'entorn de qüestions vinculades amb la temporalitat, amb els cossos i amb l'espai natural, així com sobre la relació entre tots aquests elements. Han exposat a museus, espais d'art i plataformes artístiques, com ara Bonniers Konsthall, Borås Internationella Skulpturbiennial, Andquestionmark, Iaspis, Moderna Bar (Estocolm), Fluxee (Hèlsinki) o Bodrum Biennial (Turquia). Han dut a terme residències artístiques a diferents plataformes internacionals, com ara Iaspis, Skaffell Residency i Aeringur (ambdues a Islàndia) i ZK/U (Berlín), i han estat beneficiaris de beques com ara de les fundacions Maria Bonnier Dahlin i Molly och Ragnar Rudemars, entre d'altres. www.gideonssonlondre.com

La possibilitat d'una illa és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2017-2018, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Alexandra Laudo, el projecte s'articula a l'entorn dels significats simbòlics i socioculturals que ha tingut al llarg del temps un espai paradigmàtic en l'imaginari col·lectiu: l'illa. Una illa és símbol d'autonomia i autosuficiència, però també de segregació i confinament; pot ser una evocació paradisiàca i alhora un enclavament d'explotació turística; l'illa ha estat històricament objecte de domini colonial i un lloc per a la utopia social i política. Per sobre de tot, l'illa és metàfora d'un estat de solitud, de recolliment, d'introspecció.

Gerard Ortín, Irene de Andrés, Lucía C. Pino, Bárbara Sánchez i Gideonsson / Londré investiguen alguns d'aquests significats des de perspectives diverses i amb plantejaments diferents amb la voluntat d'activar interrogacions i reflexions pertinents per a la nostra contemporaneïtat. *La possibilitat d'una illa* és el primer cicle d'una sèrie de projectes que l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró dedicarà a les pràctiques comissarials actuals, posant l'accent en *com* es comissaria, més enllà de l'atenció habitual a *què* es comissaria.

Imatges i material per a premsa, a www.fmirobcn.org/premsa i <http://bit.ly/2tqjyFs>.
Seguiu les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta #IllaEspai13.

Amb la col·laboració de

B Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró **Barcelona**

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

---

www.fmirobcn.org